

เราก็คือพระเจ้า (1)

อพยพ ๒๐.๑-๑๓

คำนำ

พระเจ้าทรงให้โมเสสนำชนชาติอิสราเอลออกจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ และเมื่อพวกเขาเดินทางรอนแรมในทะเลทรายมาถึงภูเขาซีนาย โมเสสได้ขึ้นไปเฝ้าพระเจ้าบนยอดเขา ณ ที่นั่น พระองค์ได้พระราชทานพระบัญญัติสิบประการให้แก่ประชากรของพระองค์ (อพยพ. ๑๕.๑-๓)

มีข้อสังเกตในพระคัมภีร์ตอนนี้ พระเจ้าทรงสัญญาไว้สองอย่างซึ่งเป็นหนทางแห่งพระพรเมื่อใดที่คนของพระองค์เชื่อฟังพระคำรัสและรักษาคำมั่นสัญญา (ประพดติดตาม) เมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงกระทำสามอย่าง (อพยพ. ๑๕.๕-๖) “ประชาชนตอบพร้อมกันว่า สิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าตรัสนั้น ข้าพเจ้าทั้งหลายจะกระทำตาม” (ข้อ ๘)

พวกเราคริสเตียนทุกคนจะต้องมีท่าทีและตอบเหมือนกับชนชาติอิสราเอลเช่นกัน

พระบัญญัติของพระเจ้า (อพยพ. ๒๐.๑)

พระเจ้าทรงมีจุดประสงค์ในการประทานพระบัญญัติ เพื่อให้ชีวิตคนของพระองค์รับพระพรและมีความสุข ไม่ใช่เป็นข้อห้าม (ศีลธรรม) ที่เป็นภาระอันหนักอึ้งที่ต้องแบกอยู่ตลอดเวลา แต่ทำว่าเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต (๒ ทิโมธี. ๓.๑๖) คนไทยพูดว่า “ยาดีย่อมขมปาก” แต่ทำให้หายโรค (ฝ่ายร่างกาย) และสุขภาพดีนั้นใด พระวณะของพระเจ้าทำให้จิตวิญญาณบริสุทธิ์และเจริญเติบโตขึ้น

แม้ว่าพระคัมภีร์บางตอนจะทำได้ยาก เราต้องพึ่งพาอาศัยในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เขียนสดุดี ๑๕.๗-๑๑ กล่าวถึงคุณประโยชน์ของพระวณะว่า ทำให้คริสเตียนเป็นคนรอบคอบ ฟื้นฟูจิตวิญญาณ ทำให้คนรู้น้อยมีปัญญา ทำให้จิตใจเปรมปรีดิ์ บริสุทธิ์และทำให้จิตใจสว่างขึ้น และในตอนท้ายบอกว่า ผู้ที่กระทำตาม (พระวณะ) ก็ได้รับบำเหน็จอันยิ่งใหญ่

คำถาม : พระคัมภีร์ทำให้คุณมีความสุขหรือมีภาระหนัก?

เราคือพระเจ้าของเจ้า (อพยพ. ๒๐.๒)

ประการแรก คนอิสราเอลหรือคริสเตียนจะต้องยอมรับว่า “พระเจ้าคือพระเจ้า” และผลที่เกิดขึ้นตามมาก็คือ เขาจะได้รับความรักความเมตตาจากพระองค์เป็นเวลา ๑ พันชั่วอายุคน (เฉลี่ยคนเรามีอายุประมาณ ๗๐-๘๐ ปี นั่นแสดงว่าพระเจ้าทรงอวยพระพรผู้ที่เชื่อในพระองค์ถึงประมาณ ๘ หมื่นปี - ขอบคุณพระเจ้า)

ประการที่สอง พระเจ้าคือพระเจ้า พระองค์เป็นพระผู้สร้างโลกและจักรวาล เป็นหลักและรากฐานแห่งความจริง คุณธรรม จริยธรรมและจิตวิญญาณ พระเจ้าไม่ได้มาจากไหน และไม่ได้เกิดมาจากสร้างหรืออุปโลกน์ ไม่ได้เกิดจากการเรียนรู้และพัฒนา แต่พระเจ้าทรงเป็นอยู่โดยพระองค์เอง ทรงอยู่นอกเหนือสิ่งสารพัด ในพระคัมภีร์เราพบบ่อยครั้งที่พระองค์ตรัสว่า “เราคือพระเจ้า” และ “เราเป็นอยู่”

ทำที่ต่อพระเจ้า

ถ้าเรารู้ว่าคนไหนเป็นพ่อของเรา เราจะมีทำที่ต่อเขาอย่างไร ในทำนองเดียวกัน ถ้าเรารู้ว่าพระเจ้าองค์ไหนเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ เราย่อมจะมีทำที่เคารพยำเกรง กราบไหว้และนมัสการพระองค์อย่างนั้น

๑) ทำที่แห่งความรัก (มัทธิว. ๒๒.๓๗-๔๐)

เรารู้ว่า พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง พระเยซูทรงบอกถึงทำที่ของคริสเตียน ๒ ประการคือ หนึ่ง รักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดจิตสิ้นสุดใจ สิ้นสุดการกระทำและสิ้นสุดความคิด สอง เราจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

๒) ทำที่แห่งการเชื่อฟัง

เรารู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง เมื่อโมเสสแจ้งพระวามะของพระองค์ต่อชนชาติอิสราเอล พวกเขาพร้อมใจกันกล่าวว่า “สิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าตรัสนั้น ข้าพเจ้าทั้งหลายจะทำตาม” (อพยพ. ๑๕.๘)

ตัวอย่าง : ผู้เป็นภรรยาทั้งหลาย ไม่มีอะไรที่ยืนยันว่าคุณรักสามีเท่ากับการที่คุณยอมเชื่อฟังและให้เกียรติแก่เขา ผู้เป็นลูกทั้งหลาย ไม่มีอะไรที่ยืนยันว่าคุณรักพ่อแม่เท่ากับการที่คุณเชื่อฟัง รักและนับถือท่านสมาชิกทั้งหลาย ไม่มีอะไรที่ยืนยันว่าคุณรักศิษยาภิบาลและผู้นำเท่ากับการที่คุณเชื่อฟังคำสั่งสอนและมาร่วมนมัสการที่โบสถ์อย่างสม่ำเสมอ

ผู้เชื่อทุกคนก็เช่นกัน ไม่มีอะไรที่จะยืนยันความรักของคุณที่มีต่อพระเจ้า เท่ากับคุณเชื่อฟังพระ
วาทะและปฏิบัติตามแนวทางของพระองค์

สรุป

- พระเจ้าทรงพระราชนิพนธ์พระบัญญัติแก่ประชากรของพระองค์ด้วยความรักและเมตตา
- ใครก็ตามที่เชื่อฟังและประพฤติตามด้วยการฟังพาสัยในฤทธิ์อำนาจแห่งพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ เขาก็จะมีสันติสุขและรับพระพรอย่างมากมาย.